

Román lapszemle.

Nagyszerű esemény történt Déva városában és ott is éppen a kálvinista templomban. Ne tekints t. olvasó most Berlád hősvértől pirosult völgyére, hol Mátyás az igazságos seregei a moldovánokkal, munityénokkal derekasan elpántoltak volt egykor egy török sereget s a hol most több román ezred a Pruth felé vonul(?) hogy feltartóztassa(?) az orosz hadsereget, melyet Beszarabiában összpontosítottak(?) Ne tekints Belgrádra, Nisre, Sófára, Filippopolra és Sztambul mecseteire, hanem Dévára legyenek a te szemeid függesztve, a Calvin spurcatokra. Lásd a „Gazeta” 229. számát. Ugyan kérjük, ne tegyen olyan kíváncsivá! Bocsanat szép olvasónóm, szomorú hírt kell mondanom. Vége Hunfalvi Pál magyar tudós rumun tudományának és ez a nagy szerencsétlenség éppen Déván történt vele. Hogyan? Ugy a mint ezt a „Gazeta” és utána én megörökítem. Sajnálom Hunfalvi tudósunkat, ki e sorokat okvetlen(?) olvasni fogja. Lássuk tehát mit beszél a „Gazeta”.

„Azon alkalmából, hogy Szász Domokos új ref. püspök meglátogatja a hunyadmegyei nevezetesebb ref. egyházakat s Dévát is megisztelt látogatásával; a dévai ref. egyház presbiteriuma a püspököt kijavított és kitisztított templomban akarván fogadni, a külső és belső meszelést vállalkozóra bízta. De ime! Midőn a kőművesek — murarii zidarii — a régi meszelést kezdék levakarni, mindenfelől szent atyák kezdének a falakon mutatkozni, még pedig teljes dicsfényükben, keleti módon festve, Árpád fiainak a legmélyebb megdöbbenésére, kik azt állították s még most is azt állítják, hogy ősidőkben Déván egy láb román sem volt. Most már a falfestmények meggyőzhetik, hogy az a szent lakás — lá casu, melyben a magyar reformátusok az Istent imádják, hajdan gör.-kel. román templom volt és a mint az ott talált falfeliratból látszik, a szt. Miklós tiszteletére volt szentelve. Felhívjuk erre a nagy fontosságú eseményre a román régészek és történészek figyelmét.” Ime e nagy és világra szóló esemény, mely elhomályosítja a hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat minden dicsőségét, porba sújtja Hunfalvi bölcseségét! Arról szó se legyen, hogy azokat a görög(?) szenteket a hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat, majd bizony meg Hunfalvi merjék megkritizálni. Román régészek és történészek kellenek ahhoz. Nem értenek ehhez Árpád elbusult fiai...

Hát, ha már ez a nagy szerencsétlenség megesett Árpád fiain: ime én is beállok a román régészekhez kalauznak! Jöjjenek velem Maros-Vásárhelyre és ássák fel ott a ref. tanoda épületét fenekestül; mert az ősidőkben ott is szt. Miklós tiszteletére állott egy zárda és a mi több, azt az utcát ma is szt.-Miklós-utcának nevezik. Szegény m.-vásárhelyi kálvánisták, ti Árpád, ti Atilla fiai, mi lesz most már veletek! Lám ti is román zárda romjaira építettétek híres kollegiumotokat! De menjünk uraim, román régészek tovább. Menjünk Beszterce híres városába, ott van a piac közepén az a diszes ág. ev. szász templom. Erről is azt tanultam volt egy gör.-kel. román paptól, hogy azt az ő őseik, a rómaiak építették. Menjünk M.-Szigetre, ott az a szép kálvinista új templom, melyet hasonlólag görög szentekkel ékeskedő templom romjaira építették Árpád fiai. Szóval: akár merre megyünk Árpád fiai fölvirágozának a románok romjain Hermán fiaival, a

ujasának hölgymenyétes illatozó havából és feléje nyújtá. Makár hévvel csókolt meg e kezét.

— Tehát történetét, — mondá rövid szünet mulva. —

— De nehogy regényt várjon, — viszonzá Zenobia — történetemben nincsenek érdekfeszítő bonyodalmak, se pedig izgató jelenetek. Életem ép oly egyszerű és drámai, mint én magam. Atyám szabadságolt állományu ezredes és anyám valóságos katonás nő, derekasan neveltek, ezzel nem azt akarom mondani, hogy férfiasan, hanem komolyan és szilárdul, kizárva minden lágyaságot és regényességet. Abban a korban, melyben a fiatal leányok regényeket olvasnak, én kizárólag tudományos könyveket olvastam és szívesebben társalogtam a tanárokkal, atyámnak öreg báltársaival és a művészekkel, kik atyámat látogatták, mint ama fiatal urfiakkal, kik szépelegtek körülöttem. E mellett zongoráztam és vízfestéssel festettem. Tizenhét éves koromban egy öreg tiszttel jegyeztek el. Atyám választotta, anyám jóváhagyta és én nem ellenkeztem. Akkor láttam először, mikor eljegyzésünket ünnepelték.

Szerelemről szó sem lehetett köztünk és mégis, nem mondhatom, hogy házasságomban valaha boldogtalan lettem volna. Férjem igen udvarias és előzékeny volt hozzám, és ezzel én megelégedtem. A szemrehányás vagy ellenkezés szava soha sem hangzott köztünk.

szászokkal együtt. Meg kellene a brassói fekete, szt. Márton hegyi és árvaleány templomokat is meszeltetni, hát még a brassómegei ág. ev. szász templomokat? Hát ha mind ezeknél szépen kivakarnák, hogy azok mind egyről-egyig gör.-kel. román templomok s csak újabb időben szorították ki a falvak végére azok az önző szászok Traján utódait.

Mondok én itt egy kis históriát. 1866-ban meglátogattam Konstantinápolyt. Két magyar emigrans kalauzom volt. Az egyik Kun, a másik Szilágyi, kik talán ma is élnek. Kun kereskedő-féle ember, kiknek a mint tudjuk, nem sok hajszáluk hull ki a tudományokért. Szilágyi valóságos könyvmoly s kitűnő orientalista, de hallgatag, szerény tudós. A mint Galata város részéből az Aranyzarv nevű öblön egy hosszú hajóhídon át sétáltunk, Stambul igazi török város-részbe érkeztünk. Kun igazi magyar lelkesedéssel kezdé nekem magyarázni: „Lásd uram azt a kőkaput? Már, hogy ne látnám? „Na, kérem, ez a híres kapu, melyet Botond magyar vezér az ő érez-buzogányával egy ütésre úgy bevágott, pedig réz kapuja volt, hogy azon a fejét bedugta és úgy kiáltott be a görögöknek, hogy: előre vitézek! de a görögök, a mint ezt Garay is megénekelte, már akkor nem voltak hősök.” Ezt a kaput ma is kunkapunak nevezik a törökök. Hazafias áhitattal hallgattam a beszédes emigranst s boldognak éreztem magamat, hogy Zrínyi Ilona és Rákóczy sirjaik után nyomban láthattam azt a híres kaput és ráléphettem arra a földre, a melyen hős Botond azt a nagy csudát, ott az aranyzarv mellett végrehajtotta. A meddig Kun ezt nagy lelkesedéssel elbeszélte és én csüngtem ajakain, a tudós Szilágyi csak mosolygott s mikor szóhoz juthatott, csak annyit jegyzett meg: „Igaza van Kun barátomnak, ezt a kaput ma is Kunkapunak hívják a törökök, hanem a kun, előre megjegyzem, hogy kun azt teszi magyarul: fővény, lám ez a kapu fővény-kövekből van faragva és összerakva s Botond ezt soha sem látta.

Servus Botond historia! Az én Kun barátom oda lett ettől az egy szótól, hogy kun: fővény. Isa por mek homvuk vogmuk!!

Már most, ha a dévai ref. templom falán így van írva: Sanctus Nicolaus és nem így: Sfuntu Nyikuláj vagy újabb helyesírással: Sântulu Nicolae: akkor Sanctus Nicolaus úgy ott hagyja a dévai oláhokat, mint szent Pál tette az őseikkel, mert hazánkban a gör.-kel. egyház nyelve a szláv volt I. Rákóczy György idejeig és így görög keleti templomban latin felirat nem volt, hanem szláv. A Sanctus Nicolaus tehát rom. kath. templom, az az magyar templom felirata. De hát az a román tudósok dolga a nem Hunfalvi és nem is a román lapszemle írójaé. Czenkalji.

Brassómege az országos kiállításon.

XXVIII.

Az építő-bádogos ipart két kiváló mesterünk képviseli.

Dick G. Ede bádogos, a ki 1868 óta állván a piacon, dolgozik ma hat munkással és tizenöt segédgéppel s évenként átlag tizezer frt. árut készít; Fötere a romániai kivitel. Dick már Bécsben, Brassóban, Előpatokon nyert kitüntetést. Munkái a legszebbek s legjobbak közé tartoznak, a mit igazol a kiállítás is, melyen horganylemezből és rézből való disztimé-

tünk. Ha néha kedvetlen valék, annak az volt oka, mert nem születtem gyermekeim; de ez az érzés, is csak néha-néha borult könnyű fátolként vidám arcomra. —

E nyugodt és észszerű házasságban nagy és fontos dolgot tanultam meg: kötelességemet teljesíteni annyival is inkább, mert az utóbbi hadjáratban férjem megsebesült és lassan elsenyvedt. Néhány súlyos év következett, melyekben nemcsak minden örömről kelle lemondanom, hanem minden foglalkozásról tudós barátaimmal; de azért még sem lélekzettem könnyebben, midőn férjem karjaim közt halt meg és könyeim halvány arczára peregték. Elhagyatottnak érzém magam és sokat adtam volna érte, ha láthattam volna barátságos tekintetét és hallhattam volna érezes hangját.

Özvegy valék, de kerültem a világot és helyre-pótolni igyekeztem, mit az utóbbi években elmulasztottam, olvastam és tanultam, elmerülve a szellemi csodavilágba, melyet az emberiségnek valódi nemtői, a szép és meghatározó dolgok teremői és az örök igazságok fölfedezői alkottak körülöttem. Ebben és a természetben leltem meg boldogságomat.

A nagyvilágban majdnem megelégedtem rólam és némi kárörömmel vettem észre, hogy itt a fővárosban már nem ismernek. Legrégibb barátaim haladnak el mellettem és reám bámulnak, mint a vásári bódék szerezcsen-királynőjére vagy óriás hölgyére.

(Folytatás következik)

nyekkel és igen czélszerű fürdőberendezéssel van képviselve.

A második e szakba vágó kiállító Kovalter Frigyes bádogos, a ki méltán állítható az előbbi mellé, habár kevesebb munkaerővel dolgozik is. Ő is — mint előbbi — már Bécsben nyert kitüntetést s igen keresett iparos — Kiállított horganypárkány-tartókat.

A kiállítás e csoportjában is igen kellemetlenül érintett Brassó város csekély részvéte, mely viszonyainkat tekintve, sokkal nagyobb lehetett volna.

Bontakozzunk ki az építési gondokból, kerüjük el a csinos járműveket s térjünk be egy pillanatra a gépek zakatolása közé s lássuk, vajjon Brassómege ott képviselve van-e? Ha gondosan nézzük e kiállítást, lehetetlen elkerülnünk két Brassai kiállítót. De mielőtt ezeknek tárgyaihoz mennénk, visszavezetem a t. olvasót az időleges kiállítások egyikéhez, a segéd-munkákhoz, a hol a brassai Haluskay Ferencz keltett méltó feltűnést az általa kiváló gondnal, nagy ügyességgel s pontossággal készített szeszfinomító-gép miniatúrájával. Oly segédnek — ki ily gyönyörű munkát tud előállítani, csak gratulálhatunk. A gép részéből volt. Ezen rövid félbeszakítás után menjünk vissza a gépcsarnokba s álljunk meg Teutsch Gyula gépgyáros előtt, a ki 1868 óta dolgozván, munkát ad egy öt lőerejű mozdonynak s azonkívül 8 munkásnak. — Teutsch csak kisebb gépek, mint szivattyúk, fűrészek stb. előállításával foglalkozik. Ilyeneket is állított ki. Kitüntetést már több ízben nyert, nevezetesen: Brassóban, Sz.-Fehérvárt, Besztercén s Nagy-Szebenben.

Nem messze tőle áll Fabritius testvérek, gépgyárosok kiállítása. E gyár sokkal fiatalabb előbbinél, de sokkal nagyobb is. Gözerővel hajtott esztergáin 1 furó- s egyéb gépein kívül még 20 munkást foglalkoztat. Ez nemcsak kisebb, hanem mindennemű nagyobb gépeket is előállít, különösen a romániai szállítás céljára. Kitüntetést már Nagyszebenben és Szegeden nyert. Kiállított igen szép konstrukcióval bíró, nagy gondnal dolgozott szeszgyártási készülékeket. —

Ez volna megyénk gépipari kiállítása. Igen szerény, de nem keveselhető, a mennyiben éppen ez azon iparág, melynek nálunk legkedvezőtlenebb talaja van.

A következő néhány csoportban megyénk nincs képviselve; oly csoportok azok, melyek csaknem kizárólag fővárosi kiállítók gyűlöhelye. A legközelebb az egészségügyi csarnokban találkozunk brassómegei kiállítóval, de itt sem idevaló a kiállított tárggyal. E kiállító megyénk népszerű, a legszelesebb körökben tisztelt és szeretett főispánja, gróf Bethlen András, a ki a tulajdonát képező kitűnő gyógyfürdő, Radna-Dombhát fényképeit állítja ki. — A nemes gróf kiállítása nem vágván területünkbe, azzal e helyütt nem foglalkozhatunk s áttérünk egy az ő védnöksége alatt álló csoportra, a fegyencz-iparra. Ő méltósága ugyan nem ez iparnak, hanem éppen a fegyenczeknek nagy jótévedője, mint a brassókerületi rabsegélyező egy-let érdemdús elnöke.

A fegyenczipar az utolsó évtized vívmánya. A fegyenczekből a társadalomnak hasznos tagokat képezni, őket fogságuk ideje alatt hasznos munkával foglalkoztatni, az ezen intézkedés célja.

A brassai fogház e tekintetben igen szép példát hozhat fel. Kiállítása is igen tanulságos. Megmutatja, mint dolgoznak a társadalomra nézve már-már elveszett emberek; — mint válnak ott csaknem új emberekké.

Fogházunk kiállított szalmakalapokat, kosárkötő s könyvkötő munkákat, — mindebben oly ügyességet tüntetve fel, mely bármely iparosnak becsületére válnék. — A fegyencziparnak ezen szép sikere nálunk első sorban Kenyeres Adolf kir. ügyész s másod sorban Dávid Benő fogházfelügyelőt illeti.

Városi ügyek.

Brassó város rendkívüli közgyűlése.

— 1885. okt. 28. án.

Brennerberg polgármester — szabadság ideje után először — mintegy fél négy órakor alig 25 képviseleti tag jelenlétében megnyitván az ülést, különféle tanácsjelentéseket terjeszt elő s jelenti, hogy szeptemberben 6590 frt, 80 kr accis folyt be, míg kövezetadóban 2696 frt, 02 kr.

Minthogy az állandó választmány a rendőri reform tárgyalásán nem fejezhette, ajánlathozza az ügynek a gyűlés napirendjéről való levételét, a mig azt teljesen letárgyalta. A gyűlés ez értelemben határoz.

Ezután a prostitució rendezésére vonatkozó szabályzat tárgyalatott. Üdvözljük e valóban szép szabályzatért a városi tanácsot. Ily szép, alapos és méltányos javaslattal a tanács még nem lépett a képviselet elé.

Ha ez pontosan be fog tartatni, úgy e fontos ügy valóban rendezve is lesz. Legkövetkező pont-

A gyűlés csak ezen egy tárggyal foglalkozott s csekély módosítással elfogadta a javaslatot.

(A főkapitány úr figyelmébe.)

A szegény nép a vásárpénz beszédére jogosított haszonbérlo urat „vásárbírónak” ismerik. Hogy mikép jut az illető úr e címhez, azt nem tudjuk, de a mézeskalácsosok állítása szerint a haszonbérlo jelöli ki a helyeket. Quo jure?

A községi szabályzat 143 §. a szerint a vásári ügyeket a főkapitány ur egy vagy a szükséghez képest több segédszemélyzet, mint vásári biztosok által látja el.

Ily szabályzat daczára valóban rettentő eljárás volna, ha igaz, hogy helypénzek haszonbérloje jelöli ki a helyeket drága pénzen.

Végül — és ez is igen jellemző — azt mondják a mézeskalácsosok, hogy e helyért tulajdonképpen azért is fizetnek annyit, mert a helypénzbeszedő — haszonbérlo, vulgo „vásárbiró“ 15—20 napra fizetteti a napi vásárpénzt és ez esetben fenntartja a jó helyeket.

Nem úgy verik a cigányt, tisztelt bácsi, mert ha így manipulálunk, akkor a brassói vásárpénzek nem 12555 forintért fognak haszonbérbe adni, hanem 40000 forint.

Jó Geschäft — de büntetésre méltó eljárás!
Rendes körülmények között egy kézdi-vásárhelyi vagy
megyei (nemzetkülömbiség nélkül) mézeskalácsos
aszszony két méter térért 4 vásárnapi per 24 kr.
96 krt. fizet; de ha 4 nap helyett 12—20 napra kö-
teles fizetni, annélkül hogy árulna, akkor szép üzlet a
vásárpénz-szedés?!

Ismételjük! nem akarjuk hinni e kósza hirt. Mi a hely, vagy vásárpénzek haszonbérlejét igen tisztességes embernek ismerjük; de ha igaz mit nekünk több tanu jelenlétében elbeszéltek, akkor sajnáljuk, de ezen eljárás nem volna eléggé kvalifikálható, mert amíg a haszonbérlejő úr meggazdagodik, addig a szegény nép tönkre megy és a brassói országos vásár le fog lohadni.

Ajánljuk e sorokat a közérdek szempontjából a főkapitány úr figyelmébe, annál inkább, mert a szá-

Ezzel kapcsolatban egy másik panasz is emel-
tetett nálunk. Egy csizmadiától elloptak egy pár csiz-
mát. A tettes kézrekerült. A csizmadia elvitte a
kapitánysághoz s kérte, hogy fogják el az embert, míg
a d. e.-i vásárnak vége s intézkedhetik. Hiába! az
illető tisztviselő a járásbirósághoz utasította s bár ez
kérte, hogy addig tartóztassa le a tolvajt, nem történt.
A fél a járásbirósághoz ment, de ott már a hivatalos
óráknak vége volt. Elkészálta a legjobb vásári időt s
elvégre mégis el kellett eresztetni a tolvajt. Ajánluk
ezt is a t. városkapitány úr figyelmébe, tudva hogy
nincs tudomása róla.

Hazaffy János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor közt
Difficile est satyram non scribere.

Saxonius. Rettentő! csak volt az illetőknek any-
nyi tapintata és ámbíciója, hogy Weisz urat perbe
fogták?

Hazaffy. Hogy ne lett volna! Hisz ezek az urak mindannyian telivér, tulzó szászok, kik csak az igazságot keresik — hol az nem létezik.

S. Kérem, ily komoly dolgokkal ne tessék el-
czelősködni!

H. Nyugodjék meg szenátor ur, nem lett semmi baja, sem az egyik, sem a másik félnek. A megtámadott urak nem vették a dolgot oly rettentően komolyan, szenátor ur s oly perbe nem bocsátkoztak, melynek kimenetele nem lehetett kétes. Volt a polgármester urnak annyi tapintata, hogy egy közgyűlésen, hol ama leleplezések interpelláció tárgyává tétettek, a kíváncsi interpellálót oly módon abfertigolta, hogy „Wasch' mir den Pelz und mach mich nicht nass“ és ezzel punctum! de ekkor ismét előállott, Weisz kollegám azt mondta rá: még nem punctum! és csak most kezdette még isten igazában szennyes köpönyegeiket alaposan szappanozni, és neki maradt az utolsó szó. Bizony, meg nem czáfolták csak egy állítását sem, de az nem is volt lehetséges; mert „igazság, igazság marad“ mondja az öreg Gött János; s ezek szerint a „Verlotterte Wirthschaft“ mai napság is szász specialitás, akárhogy erőlködtek a jó urak azt reánk háritani.

Fizessen elő, szenátor ur a „Brassó“-ra, meglátja,
nem fogja megbánni.

S. Vigye a . . . !

H. Tehát jövő szombatig van szerencsém, magamat ajánlani.

(Folytatás.)

Nem tagadható, hogy a Románia és Magyarország között fennálló nemzetgazdasági viszonyok a lehető legrosszabbak.

Mindkét állam jól megfontolt érdekében nem áll ez állapot, és ki ezek érdekeit szíven hordja, csak óhajtja, hogy ép annyi elszántsággal, mint igazi jóakarattal kell törekednünk a kereskedelmi szerződés megújítására és a fennálló differentiak elmozdítására, e mellett azonban számba veendőik igen sok irányban jogos panaszaink.

Mint említeni bátrak valánk, mi igen előnyös közlekedési helyzetben vagyunk Romániával. Románia gyakran ki se kerülhet minket és ép ezért vagyunk a helyzetben, hogy némi előnyöket követelhetünk; ennél fogva alázatosan esedezünk, miszerint a gabona szabad behozatala, a gyapju, bőrök és élő állatok behozatala, továbbá a szabad közlekedési viszony tekintetében.

Mint a jassy-i cs. kir. general-consulátus évi jelentéséből kitűnik, alapvető képezett Romániában a védvámpolitika megkezdése tekintetében felvetett követelés a gazdasági kongresszusban, mely Jassyban 1884. január havában 3 napig másodszor ülésezett. A kongresszus által elhatározott programm lényegében az alábbi pontokban azt tartalmazza, mi a krízisről mondván és írva lett:

1. A protectio alapelvének elismerése s alkalmazása Romániában minden iparra nézve;

2. a prohibitio alapelvének elismerése és alkalmazása minden idegen, a romániaihoz hasonló tárgyak ellen;

3. az állam intervencioja jutalmak kiosztása tekintetében, privat kezdeményezésekből keletkezett ipartermékekre nézve;

4. törvény alkotása a nemzeti ipar és kereskedelem részére az országban bennlakó idegenek versenyé ellen ;

5. az Ausztria-Magyarországgal fennálló kereskedelmi szerződés felmondása és megújítása védvám alapon.

Ezen akadémiai tételek bizonyára azok fognak maradni, a mik, mindazonáltal ezek némelyek közös véleményéről tesznek tanuságot, kik talán egész más, semmint kereskedelmi politikai cél után törekednek.

Románia egy tiszta földmívelési állam. Ipára még jelentéktelen és csak oly mértékben fejlődhet, a milyenben a földmívelés emelkedik és utóbbi a szerzett felesleget directe vagy közvetve az iparnak bocsátja rendelkezésre, és még ekkor is hiányozni fognak számos szükségiparok, vagy nem lesznek előállíthatók. Azonkívül a földmívelés még a szükséges munkaerővel sem bír. Honnan akarnak tulajdonképen egy sereg gyári munkást előteremteni?

(Vége következik.)

A brassói magyar protestáns nőegylet f. hó 24-én estve a »Nr. 1.« nagy termében megnyitó fillérestélyt, illetőleg táncczsal egybekötött hangversenyt rendezett. A hangverseny műsora a következő volt:

1. Nyitány »Hunyadi László« operából Erkel Ferencztől; zongorán négy kézre előadták: Millner Anna k. a. és Jaschik Gyula karnagy ur.

2. „Lili-keringő“ Bánfi S.-től; énekelte Ver-
zár Jolán k. a. (alt. solo) zongora kísérettel.

3. „Don-Carlos“ (opera-átirat) Liszt Ferencztől; zongorán előadta Kábe de bóné Simay Rózália urhölgy.

4. „Lied ohne Worte“, violoncellon Jaschik
Gyula ur által; zongorán kísérté Millner A. k a.

5. Nepdalok, zongorakisérettel; énekelte Józsa Gizella k. a. (az 5-ik pont Adler K. k. a. távolléte miatt változást szenvedett).

6. »Magyar Rhapsodia“ Liszt F.-től;
zongorán előadta Vincze Dánielné urasszony.

7. Magyar népdalok Szentirmaytól; énekelte a női kar.

A mellett, hogy a szereplők mindenike helyét dicséretreméltóan megállotta: Vincze Dánielné ur-
hölgy, ki az Enyedről való idejövettel áldozatát nem ki-
mélve szerencséltetett minket zongorajátéka elragadó
szépségeivel; Kádbobóné Simay Rózsalia urasszony,
a ki művészien szép, költőiesen szabad zongorajáté-
kával, vagy hogy egy ott jelen volt zenekedvelőnek,
a játék közben tett, költői megjegyzésével élünk, va-
lóságos »rózsabontogatásával«, minden ott levőnek
szívét igazi magas lelkesültségbe hozta; Verzár Jolán
k. a. iskolázott, bájos hangon előadott szép solójával;
Millner Anna k. a. és Jaschik Gyula karnagy ur
fáradtságos, a mennyiben többszörös szerepöknek si-
keres megoldásával; Józsa Gizella k. a., ugy szintén
a női kar érzelmesen előadott népdalokkal, az estélyt
fényesen sikerültté tették.

Fogadják a nemesleikű szereplők a jótékonyczél oltárára hozott áldozatukért hálás köszönetünket; fogadja azt különösen Jaschik Gyula karnagy ur, kit a műsor kivitelének s a kitünő zongora megszerzésének érdeme első sorban megillet. — A hangversenyt táncz követte s a jókedvű ifjúság a barna fiak zamatos zenéje mellett a hajnali órákig áldozott Terpsychore oltárán.

Az estély tiszta jövedelme 45 frt. Nem tehetjük, hogy hálás köszönetünket ne fejezzük ki V. J. és N. N. kegyes adakozóknak, kik közül az első 5 (öt), és a második 1 (egy) frttal járult a nemes czél előmozdításához.

Az öröm és vigasság ez eredménye megörvendezettő anygalként jelenjék meg a nyomorban szenvedőknek!

A rendező bizottság.

Helyi és vidéki hírek.

A „Nemzet” 294. számában „Brassói viszonyok s visszaélések” című cikkbe azon sajtóhiba csúszott be, hogy a város a magyar iskoláknak még fát sem ad. Erre nézve e helyen is ki kell azt javítanunk, mert ott annak kellene lenni: az állami magyar iskoláknak. Ezenkívül az egyházak segélyezésére nézve is megjegyezzük, hogy a ref. egyház 600 frt. segélyt kap. Nehogy ebbe a bölc. »Kr. Ztg.« belekapaszkodjék.

Sorsolás. Ifj. Koós Ferencz által kisorsolásra szánt faragott kályhaellenzőjét a tegnapi szebeni házason a 41. szám nyerte meg. E szám tulajdonosa Koós Ferenczné ő nagysága, a ki kéri a nyere-ményt Altstädter Antal ur könyvkereskedéséből átvenni. —

Hangverseny. Huszák Mathild kisasszony, a bécsi zeneakadémiának egyik jeles tanítványa, művészi körutjában városunkba is érkezett, hogy bemutassa szép művészetét s azon képzettségét, melyet mint a híres Eppstein legjobb tanítványa, a zongora-művészet terén magának elsajátított. A művész kisasszony, a ki több hazai városban már feltűnést keltett, ma, Csütörtökön, este tartja hangversenyét a „Nr. 1.” szálloda nagy termében, a melyre ezennel felhívjuk a t. közönség figyelmét.

Kultúregylet. Papolczy Majos úr Zernestről igen lelkes levelet intézett főkegyletünk alelnökéhez, kérve

felvételét a rendes tagok sorába s beküldötté az ez évre szóló tagdíjat. Az összeget átvettük s be fogjuk szolgáltatni az elnökséghez.

Hibaigazítás. Lapunk mult számának Román lapszemle rovatában elnézés folytán következő értelemzavaró sajtóhibák voltak; Bánffy főispán gondoskodik, hogy a dúvadak szaporodjanak; a helyett ne szaporodjanak; a szakácsné még aztán is oláh tyúk vért oszt ki, e helyett: ont ki; és Erdély meghódításáról; e helyett: és nem Erdély... s végül román kereskedelmi; e helyett: kereskedelem.

Kiállítási zárünnepély. A budapesti országos kiállításnak f. é. november hó 4-én délelőtt 11 órakor végbe menő ünnepélyes berekesztése alkalmából a m. kir. államvasutak összes állomásain, — kivéve a zá-kány-bátaszéki vonal és az arad-temesvári vasút állomásait — az 50%-al mérsékelt kiállítási menettérti jegyek sors- és belépti jegyek nélkül — az ezen jegyekre nézve fennálló egyéb határozmányok épségben tartása mellett — f. é. október hó 31-től kezdve november hó 4-én déli 12 óráig fognak kiadatni. Ezzel kapcsolatban tudatjuk, hogy azon iparosok, a kik a kereskedelmi kamara vagy ipar s kereskedelmi egyesület kedvezményeit igénybe venni óhajtják, még mindig mehetnek azon jutányos áron. Rendelkezésre még mintegy 200 jegy áll.

Lelőtt rab. Pojánán Hunyadmegyében — mint ottani saját levelezőnk f. hó 26-ikáról írja — régen portyázik egy Bozdog nevű gonosztevő. Az őrzáraton lévő két csendőr neszét vette, hogy lakásán van s intézkedett elfogatására. A gonosztevő azonban ezt

észrevevén kerekét oldott. A csendőrök utána iramodtak, két álló óráig üldözték, de hiába. Végre az egyik felszólította a törvény nevében, hogy álljon meg s adja meg magát. A gonosztevő tovább futott s a csendőrök látván, hogy így célt nem érnek, az egyik célzott s az első lövésre le is terítette a szökevényt. A golyó hátán furódott be s mellén jött ki. A pojánaiak egy veszélyes gonosztevőtől szabadultak meg.

Elítélt oláh irredentisták. Beuna Juon, Pataki Alexandre (elöláhosodott magyar) és Muresán Zevedei oláh atyafiakat a m.-vásárhelyi törvényszék irredentista üzemek miatt vizsgálati fogságba helyezte. A jó rumunok ez ellen felebbeztek, de a m.-vásárhelyi kir. tábla helybenhagyta azt a határozatot.

Nagy szerencsétlenség. A chanceladi kőbányák (Périgeux mellett) beomlottak és a dombon fekvő községet is magukal eltemették. Két arra menő ember megöletett s az omladék sokakat maga alá temetett.

Ébredés a sirban. Londonban egy három hónapos gyermek göröcsökben meghalt. Legalább ezt hitték róla. Mikor a koporsóval a sirba tették, a gyermek felébredt. Nagy örömmel vitték haza a szülői.

Kis lutri: Utolsó N-Szeben húzás október 28-án:
41. 25. 23. 59. 30.

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

HIRDETMÉNYEK.

FELETTE KÉNYELMES!

EUROPA SZÁLLODA

Brassó, Erdély,
teljesen új és felette kényelmesen berendezve ajánlja

— 22 díszesen berendezett utazószobáját —
gyors és pontos szolgálat és igen méltányos árak mellett a t. utazó uraknak.

Ez egyetlen szálloda a város közepében, alig 70 lépésnyire a főpiactól s már ezáltal is nagy kényelmet nyújt.

Ezen szállodával kapcsolatos kifizető vendéglő a hol havi bérletek teljes étkezésre is elvállaltatnak, valamint kőbányai sörözők is, a melyek által a n. é. közönség kívánságainak minden irányban elég van téve.

Szíves támogatást és résztvételt kér

Kiváló tisztelettel

BARTHA ISTVÁN

szálloda-tulajdonos.

(219) 12—

KITŰNŐ KONYHA S JÓ ITALOK!

Szíves figyelemre!

A „Pesti magyar kereskedelmi bank”

— alapított 1842-ben öt millió frt részvénytőkével —

az 1883. évi sorsjegyrészletvekről szóló törvény alapján kiadott sorsjegyrészletveket a budapesti értéktőzsdén jegyzett minden sorsjegyről s megbízta ez üzletág keresztyűvel **Adler L. Jakab** váltótulajdonos.

Adler L. Jakab váltótulajdonos ezen fennebbi koncesszió alapján kívánat szerint 12, 18, 24 s 36 hónapon át lefizetendő részletveket ad ki. Ezen kedvezmény által mindenkinek lehetővé van téve könnyű szerrel meg-alapítani szerencséjét s néhány hónap múlva már kizárólagos tulajdonosa egy **eredeti sorsjegynek**. Különös előnyben részesül a részletveket vásárlója az által, hogy a havi fizetéseket nála em eszközölheti, mi által a fél már portóban is egy részletet megkaparint. Ugyan nála készséggel adatnak szó-beli s írásbeli felvilágosítások.

Budapesti országos kiállítási sorsjáték!

Van szerencsénk ezennel köz tudomásra hozni, hogy a t. közönség ké-nyelmére közkedveltűségi kiállítási sorsjegyekből **Adler L. Jakab** ur virágosi (főter) váltótulajdonos forrárt adunk át, a hol a t. közönség gazdag sorozat s szám választékot talál. A sorsjegyek a húzás napjáig, okt. 31-ig kaphatók. Egy sorsjegy ára 1 frt; 11 drb. 10 frt s így remélhető nagy részvét, különösen ha tekintjük a kiváló nagy nyereményeket, mint főnyeremény 100.000 frt s ezenkívül még 4000 nyeremény.

A budapesti orsz. kiállítási sorsjegyek kezelésére.

Magyar vöröskereszt-egylet sorsjegyek!

Húzás már november 1-én. Résztvevők a legutányosabbban 12, 18, 24 s 36 óra kaphatók. Eredeti sorsjegyek napi árban. Igények 1864-iki sorsjegyekre. Főnyeremény 150.000 frt. Húzás már december 1-én. Egy igény ára 4 frt 50 kr.

A közös állami jótékonyági sorsjáték sorsjegyét, darabja 2 frt. Ajánlom magamat mindenféle bel- s külföldi arany-, ezüst s papírpén-zek pontos bevásárlása- s eladására s hitelezek minden értéktőzsdéi papíra a legkisebb kamatok mellett; hasonlóképp keresztyűvitetnek mindennemű a bankszakba vágó ügyletek gyorsan és pontosan. — A budapesti magyar kereskedelmi bank részletveitől újabb ajánlom a n. é. közönség b. figyel-mébe annyival is inkább, mert érintkezésbe jó a főváros legrealisabb pénz-intézetével, mely a törvényes százaléknál többet nem számít.

Kiváló tisztelettel

Adler L. Jakab,

váltótulajdonos. Főter, Virágosi.

(239) 7 - 30

7758/1885, számhoz.
tlkvi.

(248). 1 1.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Schwartz Andrásnak** végrehajtónak **Stoika Putea** és **Iuon Putea** végrehajtást szenvedő elleni 100 drb. arany töke kö-vetelés és járulékaik iránti végrehajtató ügyében a brassói kir. törvényszék terü-letén lévő a hosszufalusi 1181. számú tjkben X + alatt foglalt 2225. valamint a hosszufalusi 1182. számú tjkben X + alatt foglalt 2226, 2227, — 7129, 7243. 7356, 8168. 9148, 932 helyr. számú fekvőkre. —

Az árverést 1516 forint — ezen-nel megállapított kikiáltási árban elren-delte, és hogy a fennebbi ingatlanok az 1885. évi december hó 31 napján délelőtt 9 órakor Hosszufalu község írodájában megtartandó nyilvános árverésen a meg-állapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. —

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénz-ben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §. ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3.333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §. ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhe-lyezéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1885. okt. 17-én

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.

Deési, iskola Alapítvány Könyvtár

Eladó

a vasuti indóháznál lévő gőzfűrés a hozzá tar-tozó kellékeivel együtt. — Értekezhetni **Vasady József** tulajdonossal. Brassó, buzasoron 559. ház szám alatt.

(246) 3-3

Kapható **ORBENDI FRIGYES** váltó-üzletében,
Brassóban Színház-utca 94. (223)

Húzás már október 31-én.

Csak még kevés készlet

BUDAPESTI sorsjegy á 1 ft

11 sors-jegy 10 ft

Főnyeremény készpénzben

100.000 forint

Továbbá 20.000 frt 10.000 frt 5000 frt stb. 4000 nyeremény

Kiállítási sorsjegyek kezelésére, Budapest, Andrassy-út 43.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.